

tiūs. Illa autem attrahentia sunt, quæ ex altō vehementiūs extra-
hunt, juxta Galen. l. 5. simpl. med. fac. c. 17. Hunc usum agnoscit et-
iam Th. Fienus l. c. in vesicantibus, quibus utitur, ubi insigniter tra-
hendum est, & ubi in altō latitant humores frigidi, crassi & con-
tinaces, qui cùm sint pertinaciter infixi, pervicaciter attrahi de-
bent. Attractio enim commune genus vesicantium est, quæ à ca-
lido, sicco, tenui & terrestri dependet, juxta Heurnium l. c. Unde
in vesicantibus vis attrahendi major est, quam exulcerandi.

Quibus corporis partibus adplicanda sint vesicantia, ipsæ in-
dicationes & affectuum circumstantiæ designant. Ita ad revellen-
dam materiam morbificam à capite, partibus inferioribus; ad de-
rivandam verò superioribus adplicanda suadent nonnulli. Commo-
dissimè humeris atque scapulis, cervici atque brachiis hòc in casu
adplicantur. Capiti, derasis capillis, in dolore capitis, lethargò, epi-
lepsiâ, apoplexiâ, vesicantia adplicat Septalius. Post aures in ca-
tarrhò Matth. de Gradibus, in lethargò Rudius, in convulsionibus
epilepticis infantū Thomas Villis de morb. convuls. c. 4. Et porrò
in hydrope abdomini adplicare jubet Capi Vaccius.

CAPUT IV indicantia & permittentia proponit.

Necessaria est hæc doctrina, cùm notum sit, quòd hæc negle-
ctâ, nullò modò satisfieri possit symptomatibus. Omnipotè
generaliora primùm sunt imploranda auxilia, quæ cùm vo-
to & scopo non satisfecerint in omnibus, progressus conceditur ul-
terior ad specialiora, præsertim cùm indicent symptomata particula-
rem evacuationem, modò revulsione, aversione, interceptione, modò
etiam derivatione præstandam.

Indicationi talismodi privatæ exactè respondent tria auxilia è
chirurgiâ petita: vesicatorium, fonticulus & fetaceum, quorum sin-
gulum sensibiliter succum à sanguine diversum evacuare valet; hinc
uni eidemqüe omnia satisfaciunt indicationi, nisi quòd differant ap-
plicandi modò & diversâ operandi ratione.

B

Præ